

Brief oudejaarsavond 2018

We horen wel eens zeggen uit de mond van een jarige: '*Och, ik ben vandaag slechts één dag ouder dan de dag voordien.*' En dat is natuurlijk waar! Toch blijven we graag stil staan bij wat we een grens in de tijd zouden kunnen noemen. **Geen grotere grens in ons gemeenschappelijk leven dan de grens van oudejaarsavond en nieuwjaarsdag:** al zijn dat op de keeper beschouwd twee dagen net als alle andere, even lang en even kort. Al zullen we na twaalf slechts enkele uren ouder zijn dan nu, toch omringen we die grens met een guirlande van activiteiten, met een stoet van pakjes en wensen, met nieuwjaarsbrieven en goede voornemens, met vuurwerk en feestvreugde.

Misschien vertrekt u na het lezen van deze brief richting familie en vrienden op zoek naar een feestelijk gedekte tafel en een aangename afsluiter van 2018. Hoe dan ook, dierbaren, we mogen vandaag toch even stilstaan bij het lief en leed dat we de voorbije 365 dagen onder onze neus en onze voeten geschoven kregen. We kennen de vreugdevolle en de pijnlijke momenten uit de wereldgeschiedenis en de vaderlandse geschiedenis. En ook ons persoonlijk leven en dat van onze dierbaren heeft die vreemde mengeling van vreugde en verdriet gekend.

Goede vrienden, op de grens van het jaar des Heren 2019, een jaartal dat verwijst naar Jezus' komst in deze wereld, het begin van een nieuw tijdperk en een nieuwe tijdsrekening, wens ik ons **een dankbaar hart** toe. Een hart dat dankbaar is om wat we de voorbije maanden mochten beleven op persoonlijk vlak, binnen onze kerkgemeenschap, in deze wereld. Laten we meedragen wat wijs is en de tand des tijds zal doorstaan, ook in 2019. Laten we ons herinneren - in de meest letterlijke zin van het woord: **opnemen in onze innerlijkheid** - wat de moeite waard lijkt en bleek: mensen die getuigden van hun geloof, mensen die ons leerden minder slaaf te zijn van onze eigen vastgeroeste beelden en principes, mensen die ons tot zegen waren, waarom ook! Laten we het voorbije jaar dankbaar in Gods handen leggen en loslaten wat ons de voorbije twaalf maanden heeft gekwetst en pijn gedaan. Laten we voor ogen houden dat God, elke tijd opnieuw met ons wil beginnen en een berouwvol hart nooit eenzaam achterlaat. Laten we nog even, vóór het feestgedruis, de champagne en de zoenen, de wensen en goedbedoelde voornemens in alle stilte naar de kribbe gaan: God danken om wat we van Hem ontvingen: zijn eigen Zoon, zijn mens geworden Woord.

Op deze Silvesteravond, genoemd naar een paus die onze kerk leidde in die belangrijke vierde eeuw toen keizer Constantijn haar tot staatsgodsdienst uitriep, maar bij dat alles ook de armen niet vergat, wil ik u allen danken om uw eigen bijdrage tot onze gemeenschap. Op welke wijze u zich ook bij ons gelovig gebeuren betrokken weet, ik hoop dat u er het voorbije jaar heel veel vreugde heeft aan beleefd. Zo veel dat er geen haar op uw hoofd aan twijfelt om ook in 2019 hetzelfde te doen. Een mooie oudejaarsavond en vergeet de eenzamen, de zieken en de stervenden niet. We bidden voor hen...

Gino Grenson